

Abstrakt

Rigorózní práce se věnuje vztahu mezi pracovním a občanským právem. Vztah mezi zákonem č. 262/2006 Sb., zákoníkem práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, je založen na principu subsidiarity, který je částečně legislativně vymezen v § 4 zákoníku práce. Princip subsidiarity se v uvedeném vztahu uplatňuje od roku 2008, kdy Ústavní soud ČR zrušil předcházející metodu úpravy, která byla založena na principu delegace. Projevy principu subsidiarity byly dotčeny rekodifikací soukromého práva během níž vešel od 1.1.2014 v účinnost nový občanský zákoník. Současně byl zákoník práce novelizován zákonem č. 303/2013 Sb., který implementoval některé změny v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. Úvodní kapitola práce je věnována komplikovanému historickému vývoji, kterým vztah pracovního a občanského práva prošel, a to zejména s důrazem na vývoj po roce 1989, kdy bylo nutné obnovit vztahy mezi pracovním a občanským právem, které byly zpřetrhány komunistickou právní doktrínou. Druhá kapitola práce se zabývá samotným principem subsidiarity. Třetí kapitola je věnována postavení fyzických osob v pracovněprávních vztazích, což je oblast, která byla rekodifikací soukromého práva výrazně dotčena. Čtvrtá kapitola je věnována problematice právního jednání v pracovním právu. Závěrečná, pátá kapitola se zabývá vybranými konkrétní instituty občanského práva a možnostmi jejich uplatnění v pracovním právu.